

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: P.S. , narozený ..., bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 12.6.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 17.5.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právníckou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právníckých osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 17.5.2018; ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Podanou žalobou ze dne 12.6.2018** se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 17.5.2018 č.j. ... Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho se jeho zdravotní stav zhoršuje a nikdo ho nevezme do práce na základě potvrzení neurologa MUDr. A. a praktického lékaře MUDr. P. H. a dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 17.5.2018 jeho invalidita má již 70%, což odpovídá 3 stupni invalidity; požadoval soudní přezkum. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)
3. Žaloba ze dne 12.6.2018 byla původně doručena Okresnímu soudu v Chebu (dále jen **OS v Chebu**) dne 19.6.2018 (obálka není k dispozici), po vyjádření ČSSZ ze dne 29.6.2018 (odkaz na další postup) a žalobce, byla věc předložena dne 10.7.2018 k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Praze, který věc vrátil bez rozhodnutí OS v Chebu (doručeno dne 17.9.2018). Poté OS v Chebu usnesením ze dne 25.9.2018 č.j. 13 C 46/2018-18 rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze (doručeno dne 25.10.2018), který dne 30.10.2018 zaslal nesouhlas s postoupením věci Nejvyššímu správnímu soudu a zpět mu byla věc vrácena dne 15.11.2018 bez věcného vyřízení, jelikož nejde o spor mezi věcně příslušnými soudy o to, který z nich je místně příslušný. Následně Městský soud v Praze pravomocným usnesením ze dne 29.11.2018 č.j. 2As 32/2018-23 věc postoupil Krajskému soudu v Plzni jako soudu místně příslušnému, jemuž byla věc doručena dne 5.12.2018.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 17.5.2018 č.j. ...** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-31.1.2018 – ... ze dne 31.1.2018, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 11.1.2018 byl od 9.11.2017 uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%, avšak nezískal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 17.5.2018 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 20.4.2018 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 12.2.2013 (psychologický nález), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%, když rozhodující příčinou je zdravotní postižení dle kapitoly V, položky 2b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), a přiznána byla dolní hranice rozmezí 70-80% a nebyl shledán důvod ke snížení uvedeného poklesu pracovní schopnosti dle § 4 citované vyhlášky. Dále bylo uvedeno, že od 26.10.2011 do 11.2.2013 nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. Také bylo uvedeno s ohledem na citovaný § 40 odst. 1 písm. f) a odst. 2 zákona, že žalobce se stal invalidním dne 12.2.2013, tj. ve věku 39 let, a v rozhodném období od 12.2.2003 do 11.2.2013 získal pouze 2 roky a 343 dnů pojištění namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 12.2.1993 do 11.2.2013 získal pouze 7

roků a 44 dnů pojištění namísto potřebných 10 let. Požadavek na dobu pojištění stanovený v § 40 zákona tak nebyl splněn a invalidní důchod nemůže být podle § 38 písm. a) zákona přiznán, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno. Nedílnou součástí napadeného rozhodnutí byl i osobní list důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), z něhož vyplývá, že naposledy měl žalobce vykázanu dobu pojištění (zaměstnání) od 1.1. do 22.5.2009, poté má vykázanu pouze náhradní dobu pojištění – uchazeč o zaměstnání od 12.2.2012 do 11.2.2013 (366 dnů) a předtím uchazeč-podpora od 17.4. do 14.11.2009 (153 dnů).

5. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Cheb** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání (žalobce byl přítomen) a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.1.2018 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona od 9.11.2017 pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.4.2018 vyplývá, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, avšak nikoli pro invaliditu prvního stupně, ale pro invaliditu třetího stupně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 2b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity 12.2.2013, doba platnosti posudku: trvale.
6. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.1.2019** zopakovala stručně průběh řízení a zdůraznila, že žalobce byl sice uznán invalidním a to dle lékaře ČSSZ pro invaliditu třetího stupně od 12.2.2013, ale nezískal v rozhodném období potřebnou dobu pojištění, proto nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu dle § 38 zákona. Závěrem žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
7. **Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce** vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 17.5.2018 bylo žalobci doručeno dne 23.5.2018 a dle založeného evidenčního materiálu je v **OLDP** zpracovaném dne 16.5.2018 uvedena veškerá doba pojištění získaná žalobcem od 1.9.1987.
8. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala posudek v opakovaně soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 10.10.2019 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie v nepřítomnosti žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce od 12.2.2013 invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly V, položky 2b) přílohy vyhlášky, na dolní hranici 70% a tato míra poklesu nebyla změněna, když nebyl důvod pro použití § 3 ani § 4 citované vyhlášky. Dle doložené zdravotní dokumentace a

zhodnocení odborným psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická závislost na alkoholu s deprivací osobnosti, sekundární epilepsií, toxometabolickou polyneuropatií dolních končetin a hepatopatií. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Cheb ze 11.1.2018, jehož výsledkem bylo přiznání invalidity prvního stupně, posouzeno dle kapitoly VI, položky 9 b) přílohy vyhlášky, míra poklesu pracovní schopnosti 35% a jako rozhodující příčina byla stanovena polyneuropatie dolních končetin, etylické etiologie. Komise jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila duševní poruchu a poruchu vyvolanou psychoaktivními látkami. Dále komise konstatovala, že je v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ze dne 20.4.2018, jehož výsledkem bylo konstatování, že od 26.10.2011 do 11.2.2013 žalobce nebyl invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30% s tím, že rozhodující příčinou byla stanovena částečně kompenzovaná forma epilepsie, nebylo prokázáno organické postižení mozku výraznějšího stupně, nebyl prokázán neurologický deficit. Ani psychiatrické nálezy neprokazovaly stav s těžkým poškozením myšlení a kognitivních funkcí, nedošlo k zhroucení stavu, žalobce ještě nebyl v terminální fázi syndromu závislosti na alkoholu. Komise uvedla, že je ve shodě s posudkovým zhodnocením námitkového řízení v tom smyslu, že až datem 12.2.2013, kdy proběhlo psychologické vyšetření, které již prokázalo deterioraci kognice, paměti a deprivaci osobnosti lze konstatovat, že šlo o stav s výraznými známkami alkoholové deprivace a komplexní degradaci osobnosti, který vedl již k poklesu pracovní schopnosti bez reálné možnosti vykonávat výdělečnou činnost. Jedná o duševní poruchu a poruchu vyvolanou psychoaktivními látkami uvedené v kapitole V, položce 2 b) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 70% - 80% dolní hranicí 70%, kdy klinický stav odpovídá těžkému postižení a žalobce není schopen práce ani za ulehčených podmínek. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

9. **U ústního jednání zdejšího soudu dne 28.11.2019** žalobce setrval na podané žalobě a k dotazům dále uvedl, že v OLDP podle něho jsou všechny doby správně uvedeny, naposledy byl skutečně zaměstnán v roce 2009 a poté už byl pouze v evidenci Úřadu práce. Učil se strojním mechanikem, ale nevyučil se, měl v tu dobu jiné zájmy, třeba sport. K alkoholu se dostal díky kamarádům, bavilo ho to, byla zábava, nejdřív mu bylo špatně po alkoholu a pak mu bylo špatně bez alkoholu. Po roce 2009 ještě pracoval, ale to byly jenom takové melouchy, nebo tzv. na černo. V poslední době nikde nepracuje, nepobírá žádné sociální dávky, přespává po kamarádech a kamarádkách, a tam mu dají i najíst, nebo mu dá najíst matka. Pokusil se i léčit celkem 6x, ale vždy s negativním výsledkem, protože když ho pustili z léčebny v Dobřanech, tak v podstatě rovnou zamířil do hospody. Žádné děti nemá, takže si neumí představit, jaké to je pro rodiče, když vidí, že se jeho dítě ničí vlastní blbostí. Ví, že to matku mrzí, ale bez alkoholu vydrží nejdéle 3 dny, pak dostane epileptický záchvat a vlastně se musí napít, aby ho neměl. Závěrem žalobce uvedl, že by byl rád, kdyby mu byla přiznána výplata invalidního důchodu. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, protože i když se panu žalobci podařilo prokázat, že je invalidní ve třetím stupni, nepodařilo se mu však splnit druhou zákonnou podmínku, tj. potřebnou dobu pojištění.
10. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

11. Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). Podmínky pro toto zvýšení (snížení) nebyly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.
12. Dle **§ 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona** potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
13. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. V průběhu řízení však žalobce neprokázal žádnou další dobu pojištění v rozhodném období 10ti či 20ti let před vznikem invalidity a jelikož i PK MPSV, stejně jako lékař ČSSZ, stanovila datum vzniku invalidity třetího stupně dnem 12.2.2013, tj. psychologickým vyšetřením, nezbyvá ani soudu než konstatovat, že nesplnil zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu. Žalobce je sice invalidní od 12.2.2013, avšak pro výplatu invalidního důchodu je nezbytné získat i potřebnou dobu pojištění v rozhodném období, avšak tuto zákonnou podmínku žalobce nesplnil. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující v této věci je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři i komisí a v případě uznání invalidity i získání potřebné doby pojištění v souladu s platnou právní úpravou. Žalobce však obě zákonné podmínky nesplnil.
14. Soud ještě žalobci připomíná, jak bylo sděleno zástupcem žalované, že by si mohl tzv.

dokoupit dobu pojištění, ale pravděpodobně by se jednalo o dobu 4 let, což by činilo cca. 100.000,-Kč. Pokud by byl žalobce souvislou dobu v evidenci u úřadu práce před rokem 2009 a po roce 2009, v takovém případě by chyběla doba 2 let, a to by znamenalo uhradit dobrovolné pojištění ve výši cca. 50.000,-Kč, ovšem jedná se pouze o orientační informaci.

15. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 17.5.2018 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 10.10.2019 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho zdravotních postižení, řádně je odůvodněn posudkový závěr a je stanoveno, že žalobce není schopen práce ani za ulehčených podmínek, protože klinický stav odpovídá těžkému postižení a celková míra poklesu pracovní schopnosti je 70%.
16. Ze všech shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.**, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 17.5.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje obě zákonné podmínky pro přiznání výplaty invalidního důchodu. Žalobce byl sice uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně od 12.2.2013, ale k tomuto datu ani k pozdějšímu datu nesplnil zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, jak uvedeno výše. Ohledně případného doplacení chybějící potřebné doby pojištění má možnost se obrátit na příslušnou OSSZ, kde mu poskytnou nezbytné informace.
17. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 28. listopadu 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

